

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5901/2021
21.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужила млдб. АА и млдб. ББ, обе из ..., које заступа законски заступник мајка ВВ, чији су пуномоћници Маша Вукобрат и Бојана Хархаји, адвокати из ..., против туженог ГГ из ..., ког заступа пуномоћник Немања Лугунџин, адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању, вредност предмета спора 28.000,00 динара, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 236/21 од 10.06.2021. године, у седници већа одржаној дана 21.10.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 236/21 од 10.06.2021. године, као неоснована.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П2 267/20 од 23.03.2021. године делимично је усвојен тужбени захтев малодобних тужила па је обавезан тужени да на име свог дела доприноса за издржавање малодобне АА плаћа месечно износ од 12.000,00 динара и за издржавање малодобне ББ плаћа месечно износ од 12.000,00 динара почев од 21.02.2020. године као дана подношења тужбе па убудуће, док за то постоје законски услови, сваког 01. до 10. у месецу за текући месец уплатом на текући рачун мајке као законске заступнице ВВ, на који начин се мења пресуда Основног суда у Новом Саду П2 851/2014 од 04.02.2015. године. Део тужбеног захтева тужила преко досуђеног износа до траженог износа од по 14.000,00 динара за сваку тужилу одбијен је. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 236/21 од 10.06.2021. године одбијене су жалбе малодобних тужила и туженог и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П2 267/20 од 23.03.2021. године. Одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је изјавио благовремену и дозвољену ревизију, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП.

Малодобне тужиље поднеле су одговор на ревизију туженог.

Испитујући побијану другостепену пресуду у границама ревизијских навода, у смислу одредбе члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија туженог неоснована.

У поступку доношења другостепене пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизија не може да се изјави због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1 ЗПП, учињене у поступку пред првостепеним судом, у складу са одредбом члана 407. став 1. тачка 3. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, брак законске заступнице малодобних тужиља и туженог разведен је пресудом Основног суда у Новом Саду П2 373/12 од 29.03.2012. године. Малодобне тужиље АА, рођена ...2003. године и ББ, рођена ...2005. године, поверене су мајци на самостално вршење родитељског права. Тужени је иницијално био обавезан да на име издржавања малодобних тужиља плаћа износ од по 6.000,00 динара за свако дете. Наведена пресуда измењена је пресудом Основног суда у Новом Саду П2 851/2014 од 04.02.2105. године. године тако што је износ издржавања повећан на 7.000,00 динара месечно по детету. Тужени је уместо наведеног износа од 7.000,00 динара до дана подношења тужбе у овом поступку на име издржавања малолетних тужиља плаћао износ од по 9.000,00 динара за свако дете. У току поступка утврђене су месечне потребе малолетних тужиља и утврђено је да месечне потребе малолетне АА износе 27.000,00 динара, а малолетне ББ 25.500,00 динара, као и структура тих потреба. У погледу могућности туженог као дужника издржавања утврђено је да има у кућу у свом власништву, да остварује редовна месечна примања у износу од 70.000,00 динара, да издржава свог сина малолетног ДД, рођеног ...2013. године, добијеног у браку са новом супругом ЂЂ. Тужени има и сина ЕЕ рођеног ...2002. године, за ког плаћа издржавање у износу од 9.000,00 динара месечно. Утврђено је да је у претходном периоду био радно ангажован у ... у периоду од 2015. године до 2020. године, где је сваке године боравио по три месеца и остваривао просечне месечне приходе од 270.000,00 динара до 340.000,00 динара, уз сношење трошкова за храну и друге личне потребе. Није извесно да ли ће тужени поново имати такав радни ангажман. Тужени има и месечну рату кредита у износу од 229,10 евра месечно. Заступница малодобних тужиља живи са тужиљама у стану који је у њеном власништву, површине 44 м2. Ради као ... у локалу који је у њеном власништву. У периоду од 09.09.2019. године до дана 04.08.2020. године, када је поново регистровала делатност, мајка малодобних тужиља је непријављено обављала ... делатност у ком периоду је могла месечно да заради око 30.000,00 динара.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је усвојио тужбени захтев тужиља за износ од по 12.000,00 динара месечно за свако дете, налазећи да је овај износ адекватно сразмеран потребама малодобних тужиља и могућностима туженог као дужника издржавања. Првостепени суд налази да су се промениле околности на основу којих је била донета претходна одлука о висини издржавања малодобних тужиља. Имајући у виду временски период који је протекао, да су тужиље сада ученице средње школе, то су њихове потребе за гардеробом, хигијеном и слободним активностима повећане. Утврђена је висина издржавања у износу мањем од минималне суме издржавања, за коју је у овом поступку на основу решења Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања од 04.02.2020. године,

утврђено да износи 26.726,00 динара. Другостепени суд у свему прихвата дате разлоге првостепеног суда и потврђује првостепену пресуду као правилну и закониту.

Врховни касациони суд налази да су нижестепени судови на утврђено чињенично стање правилно применили материјално право.

Издржавање се сходно одредби члана 160. став 1. Породичног закона одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. Могућности дужника издржавања, у складу са ставом 3 исте одредбе, зависе како од његових прихода, тако и од могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица и других околности од значаја за одређивање издржавања. Висина издржавања када је поверилац издржавања дете, сходно одредби члана 162. став 3. Породичног закона, треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ дужник издржавања. Имајући наведено у виду, приликом утврђивања издржавања узимају се у обзир не само редовна месечна примања дужника издржавања, већ и његове могућности за запослење и стицање зараде. Сви наведени критеријуми цењени су приликом утврђивања месечне суме издржавања, у односу на обе малолетне тужиле појединачно, а све према утврђеним могућностима туженог као дужника издржавања. Правилно нижестепени судови закључују да протек времена у односу на претходно донету одлуку, којом је била утврђена висина издржавања у износу од 7.000,00 динара месечно за свако дете, оправдава промену утврђене висине издржавања. Имајући у виду узраст малолетних тужила, које су у моменту доношења претходне одлуке, имале 10 и 11 и по година и биле ученице основне школе, а које у моменту вођења овог поступка имају 16 и 17 и по година и ученице су средње школе, неспорно је да су се њихове потребе у међувремену измениле и повећале. Наведено указује да постоје промењене околности на основу којих се у складу са одредбом члана 164. Породичног закона, може смањити или повећати висина издржавања, утврђена раније донетом одлуком.

Ревизијом туженог оспорава се утврђено чињенично стање и утврђена висина месечних примања туженог, као и висина обавеза које тужени има по основу кредита који отплаћује. Истиче се да укупна сума коју тужени плаћа по основу издржавања своје четворо деце (од тога двоје не из брака са мајком малолетних тужила), прелази 50% редовних месечних примања туженог, што је недозвољено. Оспорава се и висина утврђених месечних потреба малолетних тужила.

Утврђено чињенично стање не може бити предмет побијања у поступку по ревизији, у складу са одредбом члана 407. став 2. ЗПП. Стога су недозвољени ревизијски наводи којима се оспорава утврђена висина месечних примања туженог, висина његових обавеза, као и утврђене месечне потребе малолетних тужила. Висина издржавања, сходно одредби члана 162. став 1. Породичног закона, може бити одређена у фиксном месечном износу или у проценту од редовних месечних новчаних примања дужника издржавања. У случају када је висина издржавања одређена у проценту од редовних месечних новчаних примања, у складу са одредбом истог члана став 2, висина издржавања не може бити мања од 15% нити већа од 50% редовних месечних новчаних примања дужника издржавања, умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање. У конкретном случају висина издржавања одређена је у фиксном месечном износу од по 12.000,00 динара за свако дете. Из наведеног следи да висина издржавања није утврђена у проценту од редовних месечних новчаних примања

овде туженог као дужника издржавања, па нема места примени одредбе члана 162. став 2. Породичног закона. Осим тога, предмет овог парничног поступка је утврђење висине издржавања у односу на малолетне тужиље АА и ББ, а не издржавање друго двоје деце туженог. Чињеница да тужени поред овде малолетних тужила издржава још двоје деце, представља само околност која се у складу са одредбом члана 160. став 3. Породичног закона узима у обзир приликом утврђивања висине издржавања. Имајући наведено у виду, Врховни касациони суд оценио је изнете ревизијске наводе туженог неоснованим.

У складу са изнетим, Врховни касациони суд одлучио је као у изреци, применом одредбе члана 414. ЗПП.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић